

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 6015201076
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6015201076.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu : EURO-MONT SK, s. r. o., Robotnícka 3905/6, Banská Bystrica, IČO: 46 206 094, zastúpeného: JUDr. Michal Badinský, advokát, ČSA 20, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/133/2015-63 zo dňa 27. septembra 2017, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/133/2015-63 zo dňa 27. septembra 2017 zrušuje a vec krajskému súdu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred orgánmi colnej správy

1. Rozhodnutím č. 1095265/1/57549/2015 zo dňa 18.02.2015 Colný úrad Bratislava (ďalej len „colný úrad“) v zmysle čl. 217 ods. 1 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva v znení neskorších noviel (ďalej len „Colný kódex“) a v súlade s čl. 218 ods. 3 Colného kódexu, vypočítal a zapísal dňa 09.06.2014 do účtovnej evidencie sumu dovozných platieb v celkovej výške 26.679,41, ktorá vznikla dňa 19.04.2012 podľa čl. 203 ods. 1 Colného kódexu a § 21 ods. 1 písm. f/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“) nezákonným odňatím tovaru spod colného dohľadu, žalobcovi ako povinnému dlžníkovi, ktorý v tranzitnej operácii vystupuje ako prepravca tovaru v zmysle čl. 203 ods. 3, štvrtý pododsek Colného kódexu. Podľa rozhodnutia sa v súlade s čl. 213 Colného kódexu za spoločných a nerozdielných dlžníkov uvedeného colného dlhu považujú spoločnosti INTER-INVEST GROUP, s.r.o., Banská Bystrica ako príjemca tovaru, spoločnosť ČEROZ SLOVENSKO,

s.r.o., Komárno ako skutočný príjemca tovaru a spoločnosť PATERNOSTER EN CO, Belgicko ako hlavný zodpovedný v colnom režime tranzit.

Podľa čl. 96 ods. 1 Colného kódexu hlavný zodpovedný je držiteľom vonkajšieho tranzitného colného režimu spoločenstva. Je zodpovedný za:

- a) predloženie tovaru v stanovenej lehote colnému úradu určenia v nezmenenom stave a zároveň za dodržanie opatrení prijatých colnými orgánmi k identifikácii tovaru;
- b) dodržiavanie predpisov vzťahujúcich sa na tranzitný režim spoločenstva.

Podľa ods. 2 bez toho, aby tým boli dotknuté povinnosti hlavného zodpovedného podľa odseku 1, je dopravca alebo príjemca tovaru, ktorý prijíma tovar a je si vedomý, že tento tovar je prepravovaný v rámci tranzitu spoločenstva, taktiež povinný predložiť tovar v stanovenej lehote colnému úradu určenia v nezmenenom stave a za dodržania opatrení prijatých colnými orgánmi na zabezpečenie identifikácie tovaru.

Podľa čl. 203 ods. 1 colný dlh pri dovoze vzniká nezákonným odňatím tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu spod colného dohľadu.

Podľa ods. 2 colný dlh vzniká v okamihu, keď je tovar odňatý spod colného dohľadu.

Podľa ods. 3 dlžníkmi sú:

- osoba, ktorá odňala tovar spod colného dohľadu,
- akékoľvek osoby, ktoré sa tohto odňatia zúčastnili a ktoré si boli vedomé alebo si mali byť vedomé toho, že tovar je odnímaný spod colného dohľadu,
- akékoľvek osoby, ktoré tovar odňatý spod colného dohľadu získali alebo prechovávali a ktoré si boli alebo si mali byť v čase získania alebo prijatia takéhoto tovaru vedomé, že tento bol odňatý spod colného dohľadu, a
- prípadne taktiež osoba, ktorá má plniť povinnosti vyplývajúce z dočasného uskladnenia tovaru alebo z použitia colného režimu, do ktorého bol tovar prepustený.

Podľa § 21 ods. 1 písm. f/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty daňová povinnosť pri dovoze tovaru vzniká odňatím tovaru colnému dohľadu

2. Proti rozhodnutiu colného úradu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. 146353/2015 zo dňa 29.06.2015 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný okrem iného konštatoval, že právna povinnosť žalobcu ako prepravcu tovaru v colnom režime tranzit, ktorá je uvedená v čl. 96 ods. 2 Colného kódexu, nemôže byť modifikovaná alebo zrušená dohodou medzi prepravcom tovaru a treťou osobou, ale trvá počas celej prepravy tovaru v colnom režime tranzit až do jeho riadneho ukončenia. Ide o povinnosť predložiť tovar v stanovenej lehote colnému úradu určenia v nezmenenom stave a za dodržania opatrení prijatých colnými orgánmi na zabezpečenie identifikácie tovaru. Podľa žalovaného sa jedná o objektívnu zodpovednosť, teda o zodpovednosť za výsledok určitého konania alebo nekonania bez ohľadu na úmysel alebo zavinenie zodpovednej osoby. Odvolací orgán neakceptoval námietku žalobcu, ktorý tvrdil, že sa zbavil zodpovednosti tým, že tovar (v rozpore s rozhodnutím o prepustení tovaru do colného režimu tranzit a v rozpore s príslušnými ustanoveniami colných predpisov) síce nepredložil colnému úradu určenia a vyložil ho podľa pokynov objednávateľa prepravy a príjemcu tovaru spoločnosti INTER-INVEST GROUP, s.r.o. na ním určenom mieste, avšak od príjemcu tovaru mu bolo vystavené „Čestné prehlásenie“ o prevzatí zodpovednosti za dodržanie colných predpisov.

II.

Konanie pred krajským súdom

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) a navrhol toto rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie

konanie. V žalobe uviedol, že z gramatického výkladu ustanovenia § 203 ods. 3 Colného kódexu je zrejмый úmysel zákonodarcu vyvodit' zodpovednosť subjektov spadajúcich pod štvrtý pododsek uvedeného ustanovenia až vtedy, pokiaľ nebolo možné určiť zodpovedný subjekt zaradením do niektorých z kategórií uvedených predchádzajúcimi tromi pododsekmi. To je podľa žalobcu podložené skutočnosťou, že zákonodarca vyslovene používa slová „prípadne taktiež“ len pri štvrtom pododseku, zatiaľ čo pri predchádzajúcich toto slovné spojenie absentuje.

4. Žalobca citoval z rozhodnutí Súdneho dvora Európskej Únie (ďalej len „Súdny dvor“) vo veciach C-75/13 zo dňa 12.06.2014 SEK Zollagentur GmbH proti Hauptzollamt Gießen (body 35, 37, 38) (ďalej len „C-75/13“) a C-542/11 zo dňa 27.06.2013 Staatssecretaris van Financiën proti Codirex Expeditie BV (bod 33) (ďalej len „C-542/11“), z ktorých podľa jeho názoru vyplýva, že na určenie zodpovednosti za colný dlh sa majú použiť primárne ustanovenia prvých troch pododsekov čl. 203 ods. 3 Colného kódexu a v prípade, že za použitia týchto prvých troch pododsekov nebude možné určiť zodpovedný subjekt, je ním v zmysle štvrtého pododseku hlavný zodpovedný podľa čl. 96 ods. 1 Colného kódexu, ktorým sa rozumie odosielateľ tovaru. Žalobca tvrdil, že v prejednávanej veci nie je zodpovedným subjektom podľa prvých troch pododsekov uvedeného ustanovenia, nakoľko jeho konaním neboli naplnené skutkové podstaty týchto pododsekov a jeho zodpovednosť bola určená výslovne podľa štvrtého pododseku. Vzhľadom na uvedené mal za to, že ho nie je možné považovať za zodpovedný subjekt podľa žiadneho ustanovenia dotknutého článku Colného kódexu.

5. S poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-140/04 zo dňa 15.09.2005 United Antwerp Maritime Agencies NV proti Belgicku (bod 41) (ďalej len „C-140/04“) žalobca namietal, že predmetný tovar vyložil na mieste určenia stanovenom príjmateľom tovaru a od tohto momentu tovar v držbe nemal, pričom ako sa dozvedel neskôr, tovar bol následne predaný ďalším subjektom.

6. Žalovaný navrhol v písomnom vyjadrení žalobu zamietnuť.

7. Krajský súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 25.11.2015 rozsudok, ktorým rozhodnutie žalovaného zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania. Krajský súd sa stotožnil so stanoviskom žalobcu, že na určenie zodpovednosti za colný dlh sa použijú primárne ustanovenia prvých troch pododsekov čl. 203 ods. 3 Colného kódexu a až v prípade, že by za použitia týchto prvých troch pododsekov nebolo možné určiť zodpovedný subjekt, je ním v zmysle štvrtého pododseku hlavný zodpovedný podľa čl. 96 ods. 1 Colného kódexu. Keďže v predmetnej veci boli zistené zodpovedné subjekty podľa prvých troch pododsekov, potom aplikácia štvrtého pododseku vo vzťahu k žalobcovi bola použitá nesprávne.

8. Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 1Sžf/21/2016-48 zo dňa 23.05.2017 zrušil rozsudok krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zaujal názor, že krajský súd sa náležitým spôsobom nevysporiadal s argumentáciou žalovaného o možnej aplikácii prvých troch a súčasne aj štvrtej zarážky (pododseku) čl. 203 ods. 3 Colného kódexu pri viacerých zodpovedných subjektoch, najmä z pohľadu jazykového výkladu predmetného ustanovenia a príslušnej judikatúry Súdneho dvora a v odôvodnení rozhodnutia na ne dostatočne nereagoval.

9. V ďalšom konaní krajský súd opätovne vec prejednal na pojednávaní a dňa 27.09.2017 vyhlásil rozsudok č. k. 23S/133/2015-63, ktorým zamietol návrh žalobcu na predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru, zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nakoniec priznal žalobcovi voči žalovaného právo na úplnú náhradu trov konania.

10. Podľa odôvodnenia rozsudku krajský súd zotrval na svojom pôvodnom názore, pričom rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) pre nesprávne právne posúdenie veci. S poukazom na žalobcom citovanú judikatúru Súdneho dvora dospel k záveru, že naplnenie prvých troch pododsekov ustanovenia čl. 203 ods. 3 Colného kódexu vylučuje aplikáciu štvrtého pododseku, ktorý sa bude môcť aplikovať len vtedy, ak sa

neuplatnia prvé tri. Podľa jeho mienky štvrtý pododsek je odlišujúcim sa slovným spojením „prípadne taktiež osoba..." systematicky a jazykovo vyňatý z predchádzajúcich troch pododsekov, v ktorých zákonodarca rovnaké slovné spojenie nepoužil, pričom tieto sú postavené na rovnakú úroveň a vzájomne sa nevylučujú. Uvedené slovné spojenie podľa krajského súdu vytvára podmienku aplikácie štvrtého pododseku len v určitom prípade, ktorým je nenaplnenie predchádzajúcich troch pododsekov.

11. Podľa krajského súdu colný úrad i žalovaný tiež pochybili, ak pri rozhodovaní neprihliadli na to, že ďalšou nevyhnutnou podmienkou pri určení zodpovednej osoby podľa štvrtého pododseku je skutočnosť, že subjekt musí mať tovar, ktorý má byť predložený colnému orgánu, vo svojej držbe. Ak dôjde k vyloženiu tovaru, povinnosti vyplývajúce z dočasného uskladnenia v zmysle čl. 203 ods. 3 štvrtého pododseku Colného kódexu prechádzajú na držiteľa tovaru a teda ďalej zodpovednou osobou už nemôže byť po vyložení tovaru subjekt, ktorý vykonal prepravu tovaru. V prejednávanom prípade žalobca vyložil tovar na mieste stanovenom prijímateľom tovaru a o jeho ďalšom pohybe nemal vedomosť. Preto nemohol byť ako držiteľ tovaru zodpovedný za colný dlh. Tento záver podľa krajského súdu má oporu aj v čl. 51 ods. 2 Colného kódexu, ktorý stanovuje, že colné orgány môžu požadovať zabezpečenie akéhokolvek dlhu len od držiteľa tovaru.

12. Krajský súd napokon uviedol, že v intenciách zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu posudzoval možnosť polozenia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru, čoho sa síce žalobca dožadoval (v prípade potreby), avšak nepredložil súdu podanie, ktorým by bližšie odôvodňoval nutnosť predloženia prejudiciálnej otázky a zároveň by sformuloval jej znenie. Predkladal naopak judikáciu Súdneho dvora, podľa ktorej dal Súdny dvor už dostatočnú odpoveď k aplikácii čl. 203 ods. 3 Colného kódexu. Preto podľa názoru krajského súdu nie je daný dôvod na polozenie prejudiciálnej otázky, keďže sporný článok Colného kódexu už bol Súdnym dvorom interpretovaný.

III.

Kasačná sťažnosť žalovaného, vyjadrenie žalobcu

13. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom a navrhol jeho rozsudok zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Sťažovateľ tvrdil, že interpretácia článku 203 ods. 3 Colného kódexu krajským súdom nemá oporu v znení tohto zákonného ustanovenia. Mal za to, že zo slovného spojenia „prípadne tiež osoba...", ktoré je použité v článku 203 ods. 3 štvrtý pododsek Colného kódexu, jednoznačne a zrozumiteľne vyplýva, že okrem iných osôb dlžníkov, ktorých právna kvalifikácia je uvedená v čl. 203 ods. 3 prvý až tretí pododsek Colného kódexu, môže byť za dlžníka kvalifikovaná „tiež" osoba, ktorá má plniť povinnosti vyplývajúce z dočasného uskladnenia tovaru alebo použitia colného režimu, do ktorého bol tovar prepustený. Za dlžníka teda môže byť kvalifikovaná aj (tiež, zároveň, súčasne) osoba, ktorá splní kvalifikačnú podmienku uvedenú v čl. 203 ods. 3 štvrtý pododsek Colného kódexu, bez toho, aby tým bolo dotknuté oprávnenie colných orgánov určiť za dlžníkov iné osoby podľa iných, skutkovému stavu zodpovedajúcich pododsekov predmetného ustanovenia.

14. Podľa sťažovateľa žiaden úmysel zákonodarcu „vyvodiť zodpovednosť subjektov spadajúcich pod štvrtý pododsek až vtedy, pokiaľ nebolo možné určiť zodpovedný subjekt zaradením do niektorých z kategórií upravených predchádzajúcimi pododsekmi" neexistuje a tento pododsek možno aplikovať spolu s predchádzajúcimi pododsekmi čl. 203 ods. 3 Colného kódexu, teda nielen v prípade, ak niet žiadnej osoby, ktorú by bolo možné kvalifikovať ako dlžníka podľa pododsekov 1 až 3 čl. 203 ods. 3 Colného kódexu.

15. Podľa názoru sťažovateľa je použitie rozsudku Súdneho dvora vo veci C-542/11 krajským súdom na prejednávaný prípad nesprávne, keďže ide o skutkovo i právne odlišné veci, na ktoré sa nevzťahuje rovnaká právna úprava a ktoré obsahujú odlišnú zodpovednosť osôb pri vzniku colného dlhu. Upozornil na to, že v prípade, ktorého sa týkal rozsudok C-542/11, išlo o dočasne uskladnený tovar v zmysle čl. 50 Colného kódexu, kedy môžu colné orgány v zmysle čl. 51 ods. 2 požadovať zabezpečenie colného

dlhu od držiteľa tovaru, nie od inej osoby. V prípade colného režimu tranzit nie je fyzická držba tovaru podmienkou pre vznik určitých povinností osôb, ktoré svojim konaním alebo nekonaním ovplyvnili riadne vykonávanie tohto colného režimu. Žalobca ako prepravca tovaru v colnom režime tranzit porušil právnu povinnosť vyplývajúcu z čl. 96 ods. 2 Colného kódexu a to počas realizácie prepravy tovaru, čo však nevyklučuje neskoršiu držbu tovaru aj inými osobami, ktoré taktiež naplnili právnu kvalifikáciu dlžníka zodpovedného za colný dlh. Napríklad ide o situáciu, kedy prepravca tovaru tento tovar v rozpore s tranzitným colným vyhlásením nedodá colnému úradu určenia, alebo na iné miesto určené colnými orgánmi, ale ho dodá inej osobe na neznámom mieste. Dlžníkom colného dlhu, ktorý vznikol nezákonným odňatím tovaru prepravovaného v colnom režime tranzit sa tak stáva nielen prepravca tovaru v zmysle čl. 203 ods. 3, štvrtý pododsek Colného kódexu, ale tiež osoba, ktorá tento tovar prijala, alebo následne prechovávala a v čase získania alebo prijatia takého tovaru si bola alebo mala byť vedomá, že ide o tovar odňatý spod colného dohľadu (čl. 203 ods. 3, tretí pododsek Colného kódexu). V čase, kedy sa stáva dlžníkom faktický príjemca alebo „prechovávateľ“ tovaru už pochopiteľne nie je prepravca jeho držiteľom. Na vzniknutú zodpovednosť za colný dlh podľa čl. 203 ods.3, štvrtý pododsek Colného kódexu to však vplyv nemá.

16. Krajským súdom spomenutá skutočnosť, že žalobca vyložil tovar na mieste stanovenom prijímateľom tovaru a o ďalšom jeho pohybe nemal vedomosť, podľa sťažovateľa nezbavuje žalobcu zodpovednosti za protiprávne konanie a za vzniknutý colný dlh.

17. Žalobca v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti vyjadril súhlas s právnym posúdením veci krajským súdom. Za irelevantný považoval rozdielny skutkový stav vecí prejednávaných pred Súdny dvorom a mal za to, že rozhodný je principiálny právny názor Súdneho dvora, v zmysle ktorého sa štvrtý pododsek ustanovenia čl. 203 ods. 3 Colného kódexu aplikuje len pokiaľ sa na určenie colného dlžníka neuplatnia prvé tri pododseky, pričom naplnenie skutkovej podstaty prvých troch pododsedkov vylučuje aplikáciu štvrtého pododseku predmetného ustanovenia. Žalobca tiež citoval slovné spojenie „prípadne taktiež“ použité v štvrtom pododseku čl. 203 ods. 3 Colného kódexu v anglickej, francúzskej, nemeckej a poľskej verzii. Zároveň poukázal na to, že podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka, Synonymického slovníka slovenčiny SAV je výraz „prípadne“ vykladaný nasledovne: 1. „pripája aktuálny výraz eventuálne, respektíve“, 2. „možno, vyjadruje možnosť uskutočniť nejaký dej, je možné, dá sa : možno, je možné sa o to pokúsiť, dá sa o tom ešte uvažovať“.

IV.

Právne závery kasačného súdu

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je dôvodná a preto postupoval podľa § 462 ods. 1 S.s.p. a rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.04.2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

19. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov.

20. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či krajský súd interpretoval čl. 203 ods. 3 Colného kódexu správne, keď konštatoval, že štvrtý pododsek sa uplatní iba vtedy, ak nemožno colného dlžníka určiť podľa niektorého z predchádzajúcich pododsedkov a či pre posúdenie veci bolo podstatné, že v čase rozhodovania colných orgánov nebol už žalobca držiteľom tovaru, pretože ho odovzdal osobe určenej deklarovaným príjemcom tovaru. Medzi procesnými stranami je spor o výklad predmetného ustanovenia v tom zmysle, či slovné spojenie „prípadne taktiež“, ktoré je

použitie v úvode štvrtého pododseku, vyníma colného dlžníka určeného podľa tohto ustanovenia z okruhu colných dlžníkov určených podľa pododsekov 1 až 3, inými slovami, či toto slovné spojenie vyjadruje alternatívu (bud'/alebo) alebo kumuláciu (a/alebo).

21. Aj s ohľadom na iné jazykové mutácie predmetného slovného spojenia, tak ako sú uvedené v žalobcom citovanej anglickej, francúzskej, nemeckej, či poľskej verzii Colného kódexu (v anglickej verzii „where appropriate” - „tam, kde je to primerané, vhodné”; vo francúzskej verzii „le cas échéant” - „poprípadne, ak to bude potrebné, tam, kde je to vhodné”; v nemeckej verzii „gegebenenfalls” - „eventuálne, prípadne”; v poľskej verzii „odpowiednio” - „podľa situácie, primerane”), je podľa mienky kasačného súdu zrejmé, že výraz „prípadne taktiež” vyjadruje možnosť uváženia pre colný orgán, či s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu určí colného dlžníka podľa štvrtého pododseku čl. 203 ods. 3 Colného kódexu. Použitá gramatická forma celkom určite nevyjadruje, že štvrtý pododsek možno použiť len vtedy, ak nie je možné určiť colného dlžníka podľa predchádzajúcich pododsekov, resp. že by sa zákonné kritériá pre určenie colného dlžníka podľa pododsekov 1 až 3 vylučovali s kritériami podľa pododseku 4.

22. Správne orgánu preto nič nebráni, aby osoba, ktorá má plniť povinnosti vyplývajúce z dočasného uskladnenia tovaru alebo z použitia colného režimu, do ktorého bol tovar prepustený, bola určená za colného dlžníka popri osobe (osobách), ktorá odňala tovar spod colného dohľadu, vedome sa zúčastnila tohto odňatia, alebo takýto tovar prechovávala, alebo aj namiesto nej (nich), ak to považuje colný orgán s ohľadom na okolnosti prípadu za vhodné alebo potrebné. Takáto pluralita dlžníkov môže vzniknúť aj za účasti dopravcu tovaru, ktorý tovar prepravuje v rámci režimu tranzitu spoločenstva a je povinný ho predložiť colnému úradu určenia v nezmenenom stave a za dodržania opatrení prijatých colnými orgánmi na zabezpečenie identifikácie tovaru (čl. 96 ods. 2 Colného kódexu).

23. Pokiaľ ide o judikatúru Súdneho dvora, na ktorú poukázal žalobca i krajský súd, považuje kasačný súd za potrebné upozorniť, že v rozhodnutí C-542/11 Súdny dvor neposudzoval zodpovednosť dopravcu za vznik colného dlhu z titulu nedodržania povinnosti podľa čl. 96 ods. 2 Colného kódexu, či už spolu s prípadnými ďalšími colnými dlžníkmi alebo namiesto nich, ale zaujal názor k otázke režimu preclenia dočasne uskladneného tovaru, a to pred rozhodnutím o jeho prepustení do režimu vonkajšieho tranzitu spoločenstva a po tomto rozhodnutí. Vyjadril sa v tom zmysle, že colným dlžníkom pri dočasne uskladnenom tovare, ktorý ešte nebol prepustený do vonkajšieho tranzitu, je osoba, ktorá má tovar v držbe a má plniť povinnosti vyplývajúce z dočasného uskladnenia, „pokiaľ sa neuplatnia ustanovenia uvedené v prvých troch pododsekoch čl. 203 ods. 3 Colného kódexu”, zatiaľ čo ak bol v čase odňatia spod colného dohľadu tovar prepustený do režimu vonkajšieho tranzitu, je držiteľ tohto režimu zodpovedný v zmysle čl. 96 ods. 1 Colného kódexu za splnenie povinností vyplývajúcich z tohto režimu, „pokiaľ sa neuplatnia ustanovenia uvedené v prvých troch pododsekoch čl. 203 ods. 3 Colného kódexu”.

24. Napriek naposledy citovaným častiam, na ktoré poukazuje žalobca i krajský súd, nie sú podľa názoru kasačného súdu závery rozhodnutia C-542/11 aplikovateľné na prejednávany prípad, pretože Súdny dvor sa k spornej pluralite colných dlžníkov nevyjadroval. S ohľadom na odlišné skutkové okolnosti i posudzované právne otázky nemôžu závery uvedeného rozhodnutia slúžiť ako záväzný interpretačný podklad pre záver, že žalobca v súdnom prípade mohol byť určený za colného dlžníka až vtedy, ak nebolo možné colných dlžníkov určiť podľa pododsekov 1 až 3 čl. 203 ods. 3 Colného kódexu.

25. Ďalšie spomenuté rozhodnutie Súdneho dvora C-75/13 čiastočne nadväzuje na vyššie uvedené závery rozhodnutia vo veci C-542/11, opäť však nerieši spoločnú či výlučnú zodpovednosť dopravcu za colný dlh v prípade nedodržania povinnosti podľa čl. 96 ods. 2 Colného kódexu. Súdny dvor konštatuje, že čl. 203 ods. 3, štvrtý pododsek Colného kódexu sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade odňatia tovaru spod colného dohľadu je dlžníkom podľa tohto ustanovenia osoba, ktorá ako schválený odosielateľ prepustila tovar do colného režimu vonkajšieho tranzitu spoločenstva.

26. Na prejednávany prípad nemožno aplikovať ani závery rozsudku Súdneho dvora vo veci C-140/04,

pretože toto rozhodnutie sa týka povinností držiteľa vyplývajúcich z dočasného uskladnenia tovaru v nadväznosti na čl. 203 ods. 3, štvrtý pododsek Colného kódexu, zatiaľ čo v predmetnej veci bol tovar prepustený do colného režimu vonkajší tranzit spoločenstva. Kasačný súd je toho názoru, že ak dopravca prepravujúci tovar v rámci tranzitu spoločenstva poruší povinnosť predložiť tovar v stanovenej lehote colnému úradu určenia a z tohto dôvodu ho colný orgán pojme za colného dlžníka, potom nie je rozhodujúce, či v čase rozhodovania colného úradu mal tovar v držbe alebo nie. Otázka držby tovaru je podstatná len v prípade porušenia povinností vyplývajúcich z dočasného uskladnenia tovaru, nie však už v prípade určenia colného režimu vonkajšieho tranzitu.

27. Vzhľadom na uvedené dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná, pretože krajský súd pri interpretácii článku 203 ods. 3 Colného kódexu vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto kasačný súd postupoval podľa § 462 ods. 1 S.s.p. a rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie, v ktorom bude právnym názorom kasačného súdu viazaný.

28. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v ďalšom konaní krajský súd (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.